

LA REVOLUCIÓ CABRERENCA

Situeu-vos 120 anys enrere en un regne governat per un rei. Aquest rei era anomenat Carles i era propietari de les terres del Regne de Cabrera, un lloc on regnava la pau i la felicitat entre els habitants. El nord del regne donava a una altíssima muntanya on, al cim d'aquesta, s'hi elevava un gran i majestuós castell. El sud donava a la platja, on dia rere dia els pescadors sortien a navegar i pescar els frescos peixos que més tard es venien a la Placeta de Cabrera.

Vora de la platja, en casetes de pescador, vivien tots els qui es dedicaven al comerç marí. A la vall que es formava a la muntanya del castell, en casetes de pedra i fusta per l'interior, vivien els caçadors i els pagesos.

Amb l'arribada de l'estiu, va arribar un passatger no gaire esperat. Certa tensió entre els habitants, es va apoderar del regne.

Tots els dissabtes i diumenges pel matí, s'organitzava un gran mercat a la Placeta on, tothom hi assistia. Hi havia música i poetes que explicaven les seves històries transformades en boniques melodies, animals de granja i canalla que els observava amb emoció, paradetes amb totes les varietats de peix que et puguis imaginar i sense faltar les dels més estranys i horrorosos, verdures i fruites de totes les formes i colors i bèsties del bosc que mai hagis vist.

Un dissabte com cada altre, en Ramon, un pescador expert i molt aventurer, s'aixecà del llit i anà a rentar-se la cara. Es mirà al mirallet de la petita sala a la qual anomenava bany i, veié el seu despentinat cabell. Se l'aixafà una mica, agafà una boina i sortí de casa direcció al mercat.

Quan ja feia dues hores de la seva arribada, ja havia observat tot el mercat racó a racó i, detall per detall, cadascuna de les paradetes. Es va fixar també en la seva competència. Es fixà, fil per randa, en cadascun dels venedors. De sobte se li il·luminà el cervell. Una brillant idea, segons ell, se li va ocórrer. Va dirigir-se al centre del mercat i es pujà a uns palers mentre es guanyava l'atenció de la gent del regne. Els va proposar de dur a terme la idea que tenia, la qual consistia en realitzar una sèrie de proves sobre l'especialitat del barri contrari al seu. El barri que guanyés es quedaria per a ell el mercat, quedant prohibit per a l'altre. A més d'això, el regne adquiriria el nom del guanyador, segons d'on provinguessin els habitants, tant podia ser el mar com la muntanya.

La gent va quedar ben sorpresa i ningú obria boca per opinar. Passats uns minuts incòmodes per a en Ramon, ja que tothom el mirava emmudit, van passar de cop tots els seus nervis en veure que s'apropava el cap de la gent de muntanya. Ell, va acceptar el repte i van posar data per al concurs.

Dues setmanes més tard, tots els carrers del regne estaven a petar. Hi havia boniques guirlandes que anaven de casa a casa decorant cadascun dels carrers i les botigues. La gent no sabia amb que es trobaria en arribar a la plaça del mercat i això, els posava dels nervis a tots. Van tocar les campanes que indicaven l'inici de les proves. La Gent de Mar havia de realitzar proves preparades per gent de muntanya i la Gent de Muntanya a l'inrevés.

En una prova, els de Muntanya, havien de realitzar la completa neteja d'un peix. Va ser quasi impossible per a molts d'ells. En canvi, per a els de Mar, tallar les verdures en diferents talls, els va resultar del més fàcil, ja que, com que cada dia es dedicaven a tallar peix i fer caldos amb verdures, ja tenien costum.

La gent xisclava i reia i es veia l'alegria de tots ells reflexada als seus ulls. Aquesta alegria però, va marxar a l'hora del recompte final. El rei, decidiria qui obtindria la victòria. L'ambient era molt tens i tothom guardava silenci. En aquest moment podies veure com es movien un centenar de cames nervioses a la vegada. Va arribar el moment de la veritat. El rei es va aclarir la gola i va tardar en dir el guanyador. Havia guanyat El Mar! Quina emoció va portar aquella notícia a tots els pescadors i a en Ramon.

Als de Muntanya els va costar acceptar la derrota però, finalment, ho va fer.

El Regne va passar a dir-se Regne de Cabrera de Mar i els seus habitants es van quedar el mercat. Per què dic els seus habitants i no els habitants del mar? Perquè mesos més tard, els habitants de la muntanya van decidir abandonar aquell regne i poblar-ne un de propi. Els habitants disminuïren i el Regne de Cabrera de Mar, passà a ser un poble. Un poble, amb mar i muntanya.

Fi.

Harvard